

ויקרא / קדשים

קדשים
יטא

וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
ב דבר אל-כל-עדת בני-ישראל
ואמרת אלהם קדשים תהיו
כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
ג איש אמו ואביו תיראו ואת-
שבתתי תשמרו אני יהוה
ד אלהיכם: אל-תפנו אל-
האלילים ואלהי מסכה לא
תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
ה* וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה
ו לרצונכם תזבחהו: ביום זבחכם
יאכל וממחרת והנותר עד-יום
ז השלישי באש ישרף: ואם
האכל ואכל ביום השלישי
ח פגול הוא לא ירצה: ואכליו
עונו ישא פי-את-קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא
ט מעמיה: ובקצרכם את-קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדה
לקצר ולקט קצירך לא תלקט:
י וכרמך לא תעולל ופרט פרמך
לא תלקט לעני ולגר תעזב
יא* אתם אני יהוה אלהיכם: לא
תגנבו ולא-תכחשו ולא-
יב תשקרו איש בעמיתו: ולא-
תשבעו בשמי לשקר וחללת
את-שם אלהיך אני יהוה:
יג לא-תעשק את-רעהך ולא תגול

לא-תלזן פעלת שכיר אתך
יד עד-בקר: לא-תקלל חרש
ולפני עור לא תתן מכה
ויראת מאלהיך אני יהוה: לא-
טז תעשו עול במשפט לא-תשא
פני-דל ולא תהדר פני גרול
בצדק תשפט עמיתך: לא-
יז תלך רכיל בעמיה לא תעמד
על-דם רעה אני יהוה: לא-
יח תשנא את-אחיק בלבבך הוכח
תוכיח את-עמיתך ולא-תשא
יט עליו חטא: לא-תקם ולא-
תטור את-בני עמך ואהבת
לארעה כמוך אני יהוה: את-
כתי תשמרו בהמתך לא-
כא תרביע כלאים שדה לא-תזרע
כלאים ובגד כלאים שעטנו
כ לא יעלה עליך: ואיש כי-
ישכב את-אשה שכבת-זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש
והפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן-לה בקרת תהיה לא
כא יומתו כי-לא חפשה: והביא
את-אשמו ליהוה אל-פתח
כב אהל מועד איל אשם: וכפר
עליו הכהן באיל האשם לפני
יהוה על-חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר
חטא:

ג

שלישי
כג

וכי-תבאו אל-הארץ ונטעתם ס
כל-עץ מאכל וערלתם ערלתו
את-פריו שלש שנים יהיה
כד לכם ערלים לא יאכל: ובשנה
הרביעת יהיה כל-פריו קדש
כה הלולים ליהוה: ובשנה
החמישית תאכלו את-פריו
להוסיף לכם תבואתו אני
כו יהוה אלהיכם: לא תאכלו על-
הדם לא תנחשו ולא תעוננו:
כז לא תקפו פאת ראשכם ולא
כח תשחית את פאת זקנה: ושרט
לנפש לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא תתנו בכס
כט אני יהוה: אל-תחלל את-בתך
להזנותה ולא-תזנה הארץ
ל ומלאה הארץ זמה: את-
שבתתי תשמרו ומקדשי
לא תיראו אני יהוה: אל-תפנו
אל-האבת ואל-הידוענים אל-
תבקשו לטמאה בהם אני
לב יהוה אלהיכם: מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת
מאלהיך אני יהוה:
לג וכי-יגור אתך גר
לד בארצכם לא תזנו אתו: כאזרח
מכם יהיה לכם הגר | הגר
אתכם ואהבת לו כמוך כי-
גרים הייתם בארץ מצרים
לה אני יהוה אלהיכם: לא-תעשו

עול במשפט במדה במשקל
 ובמשורה: מאזני צדק אבני-
 צדק אִיפֹת צדק והיֵן צדק
 יהיה לכם אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים: ושמרתם את-כל-
 חקתי ואת-כל-משפטי
 ועשיתם אתם אני יהוה:
 חמישי
 כא וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 ב ואל-בני ישראל תאמר איש
 איש מבני ישראל ומן-הגר
 הגר בישראל אשר יתן מזרעו
 למלך מות יומת עם הארץ
 ירגמהו באבן: ואני אתן את-
 פני באיש ההוא והכרתי אתו
 מקרב עמו כי מזרעו נתן
 למלך למען טמא את-מקדשי
 ד ולחלל את-שם קדשי: ואם
 העלם יעלימו עם הארץ את-
 עיניהם מן-האיש ההוא בתתו
 מזרעו למלך לבלתי המית
 ה אתו: ושמתי אני את-פני
 באיש ההוא ובמשפחתו
 והכרתי אתו ואת כל-הזנים
 אחריו לזנות אחרי המלך
 ו מקרב עמם: והנפש אשר
 תפנה אל-האבת ואל-
 הידענים לזנת אחריהם ונתתי
 את-פני בנפש ההוא והכרתי

ז אתו מקרב עמו: והתקדשתם
 והייתם קדשים כי אני יהוה
 ששי (שבועי)
 ח אלהיכם: ושמרתם את-חקתי
 ועשיתם אתם אני יהוה
 ט מקדשכם: כי-איש איש אשר
 יקלל את-אביו ואת-אמו מות
 יומת אביו ואמו קלל דמיו בו:
 י ואיש אשר ינאף את-אשת
 איש אשר ינאף את-אשת
 רעהו מות-יומת הנאף
 יא והנאפת: ואיש אשר ישכב
 את-אשת אביו ערות אביו
 גלה מות-יומתו שניהם
 יב דמיהם בם: ואיש אשר ישכב
 את-כלתו מות יומתו שניהם
 יג תבל עשו דמיהם בם: ואיש
 אשר ישכב את-זכר משכבני
 אשה תועבה עשו שניהם מות
 יד יומתו דמיהם בם: ואיש אשר
 יקח את-אשה ואת-אמה זמה
 הוא באש ישרפו אתו ואתהן
 ולא-תהיה זמה בתוכם:
 טו ואיש אשר יתן שכבתו
 בבהמה מות יומת ואת-
 טז הבהמה תהרגו: ואשה אשר
 תקרב אל-כל-בהמה לרבעה
 אתה והרגת את-האשה ואת-
 הבהמה מות יומתו דמיהם
 יז בם: ואיש אשר יקח את-
 אחתו בת-אביו או בת-אמו

וראה את-ערותה והיא-תראה
 את-ערותו חסד הוא ונכרתו
 לעיני בני עמם ערות אחתו
 ח גלה עונו ישא: ואיש אשר-
 ישכב את-אשה זוה וגלה
 את-ערותה את-מקרה הערה
 והוא גלתה את-מקור דמיה
 ונכרתו שניהם מקרב עמם:
 ט וערות אחות אמה ואחות
 אביו לא תגלה כי את-שאריו
 כ הערה עונם ישא: ואיש אשר
 ישכב את-דדתו ערות דדו גלה
 חטאם ישאו עיריכם ימתו:
 כא ואיש אשר יקח את-אשת
 אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה
 כב עיריכם יהיו: ושמרתם את-
 כל-חקתי ואת-כל-משפטי
 ועשיתם אתם ולא-תקיא
 אתכם הארץ אשר אני מביא
 כג אתכם שמה לשבת בה: ולא
 תלכו בחקת הגוי אשר-אני
 משלח מפניכם כי את-כל-
 כד אלה עשו ואקץ בם: ואמר
 לכם אתם תירשו את-ארצותם
 ואני אתננה לכם לרשת אתה
 ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
 אלהיכם אשר-הבדלתי אתכם
 מן-העמים: והבדלתם בין-
 כה הבהמה הטהרה לטמאה
 ובין-העוף הטמא לטהור ולא-

ויקרא | קדשים כ

יְהִי־בָהֶם אֹב אוֹ יִדְעֻנִי מוֹת
יוֹמָתוֹ בְּאֵבֶן יִדְגְמוּ אֹתָם
דְּמֵיהֶם בָּם:

קִדְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
וְאֲבֹדְלֵךְ אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
כִּי לֵהִיֹּת לִי: וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי-

תִּשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּבְּהֵמָה וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּרְמַשׁ הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי
לָכֶם לְטֵמָא: וְהֵייתֶם לִי